

TÍÐARGREIN

Róligt nú, ikki so erkvisin!

-- ikki eingong muslimar eru so følnir sum transseksuella stuðulssamfelagið

Agga Niclasen

meining@meyl.fo

Hví er tað, at transseksuella samfelagið ikki tolir kritikk?

Tað má vera ein grund til, at transseksuell og teirra right-on vinir hava tað so trupult við at tolerera øvutar viðmerkingar. Tað má vera ein grund til, at “T”-ið í LGBT barasta ikki maktar at taka ímóti atfinningum og speirekandi niðringum.

Í mun til tað kristna samfelagið, enntá poleraða gjeikarasamfelagið, ið bæði uppliva hvassa mótstøðu í skrift og talu, svara serliga tvørkynd og tess verjar aftur á ein dekan alarmerandi máta.

Bara seinasta hálvárið hevur transseksuella samfelagið staðið fyri eini røð av illarúkandi álopum at fólki, bert tí tey ikki neya fyri transseksuella ynskjum kamuflerað sum kravboð.

Roseanne Barr, kvinnan handan undirhaldssendirøðini Roseanne, varð ákærd fyri “transfobia”. Grundin? Jú, hon tók undir við onkrum, sum á sosialu miðlunum hevði sett spurning við tvørkyndan samleika. Transbukandi greinin eftir Julie Burchill bleiv fjernað frá heimasíðuni hjá The Guardian eftir mikið trýst frá diktatorisku deilmongdini í multinationala LGBT. (So mikið fyri framsagnarfrælsi.) Ein onnur Julie, Julie Bindel, eisini feministur, var pallborðsluttakari hjá lærdum háskúla, og tí hon ger nakað so normalt og rættvorðið sum at finnast at transpersónum og, ikki minst, “samkyndum hjúnalagi” og hasi idiotisku ramsuni um javnrættindi, kærleika og tolsemi, bleiv hon jagstrað burtur.

Og so líti eg í hesum elalítla landi, tá fyri kvartali síðani kontant og kurteisliga fortaldi einum manni (hvørs navn eg ikki tori at skriva longur!), at hann ikki er ein kona, hóast hann meinar tað øvuta... tí hann “følir” tað.

Í kjalarvørrinum fekk eg

óbeskriviliga greitt at vita, at “hatta var best óskrivað”. Hetta frá say-so liberalum fb-aktivistum. Frá øðrum, mest óinteressantum og Also-afhengigum miðalklassafrúum, at “eg var ljótur og burdi grava meg niður”.

Av uppaftur øðrum, transseksuella stuðulsmilitsini, at “eg burdi betalt onkrum at sparka meg í reyvina”, tí hatta eg gjørdi, var at “meiða niður og speireka eitt skirvisligt stakkaladýr”.

Hmmm! Hetta sigur ikki heilt lítið um hugburðin hjá teimum, ið lástast at vera stuðulsfólk hjá transum, tí hvør er tað nú eginliga, til sjúund og síðst, sum fer illa við honum... hesum “stakkaladýri”; hvør er tað nú, longu frá startinum, sum er djúpt mannminkandi; hvør er tað nú, sum ikki respekterar hann sum eitt javnbjóðis individ?

Eg haldi tað ikki vera serliga pent at kalla ella sipa til tvørkyndan persón sum “stakkaladýr”. Tí, sært tú, tað er við at vera treytaleyst lagaligur og taka so hjartans synd í hesum problemríka persóni—ivaleyst megafittur og alt—at tú ber teg “ljótt at” og fer við honum sum eitt ómyndugt ússalavætti, ið ikki klárar at takkla mótstøðu, fyri ikki at nevna veruleikan.

Transseksualisma ella ei, tá er tað apsalutt avgerandi, at vit konfrontera vitleysa veruleikaflyggjan. Øll álop á veruleikan skulu takast í álvara og vísast aftur. Eisini hetta. Mannalagnur hoyra ikki heima í fantasiini, men veruleikanum.

Títt navn er tín søk, men tað er títt kyn ikki. Sum hjá mær er tað stýrt av grundleggjandi vísindaligum og sosialum sannroyndum. Eins kyn er ikki privat, nakað eftirlátligt, og so slettis ikki, tá ið tú útbasunerar tað. Tá ert tú givin upp fyri skutil.

So tá ið hvuðspersónurin ogeitt herlið av sympatisørum ótonkt og dølskt vísa á, at veruleikin er ein “persónlig preferansa”, er relativistiskur, tá er tað upp til okkum, ið enn hava ein fót á jørðini, at vísa á, at hann er faktiskur—óelastiskur og rótgrógvín, tí annars ber ikki til at forhalda seg til og kommentera veruleikan.

Og tað kann ein samvitskubyggjandi og smáborgaralig mótmælisgonga úr Gundadali og oman á Vaglið ikki broyta uppá, hvussu nógv fólk so

enn spasesa saman—eini 6000 túsund, opinbart, brúka vit roknimetoduna hjá LGBT, mest kend úr Saddamsa Irak.

Vit liva í eini supersensitivari tíð, har tað, at kenna seg særðan og deklarerar hesa kenslu ljóðliga, er endað sum ein lívsstíllur hjá innihaldsleysum hipstarum, hvørs heilar eru koordineraðir at halda tað sama um alt, líka frá vindmyllum og Jørgin til tónleik og umiddelbara sálarstandin hjá “teim veiku”.

Minnilutabólkar trola alskyns miðlar í tí vón, at har kanska er okkurt harúti, ið særir teg (sum minniluti), og tey tí kunnu kenna seg stoytt av. Dagligt adrenalinkikk, hugsig.

Men har nakrir bólkar rúma neyðugt sjálvsálit at lata “fornermilsíð” liggja, ríða stormin av, eru aðrir, ið eru so lívshættisliga í uppisetri við sjálvsáliti, og samleika, at tey per automatikk enda við at klaga og ýla langt út á náttina.

Bestemt, kristin spæla til tíðir offur-kortið, tá eitthvørt uppskakandi kemur fram. Men sum regul skíta tey á bíbliu-buking og kristnikarikeringar, ið forrestin er methøgt, heilt sjúkligt í vavi, eisini í FO. Islamistar eru væl meiri følnir, soleiðis sum teir so miriliga vilja tilfredsstillast við regluligum hálshøggingum fyri hvørja ferð onkur kristni-satiriskur abbi í Danmark niðrar Muhamed ella erklerar, at Koranin er ein kokkteylur av barnamisbrúkandi boðabroti. Og, í millumtíðini, tá ið ein kvinna giftist tí manni, hon elskar, ella ein genta lærir seg stavaðið.

Men transseksuell og teirra stuðulsnetwork er so inn í helviti nógv meiri bleytt og erkvisið enn “tey kristnu” við teirra, ja, søguligu skavankum. Og eisini meiri enn ódemokratiskir muslimar, ið enn sum altíð umboða hin mest grúliga formin fyri terror; tað veri seg heima við hús, lokalt ella internationalt—numeriskt og av einsæris alvi. (Allikavæl eru vesturlendsk ung, træklemmandi bekvemmiligheits-sosialistar, dekan meiri trátikin av at pløga kristin enn muslimar niður. Go figure!)

Tey transseksuella svara aftur við sensuri, ikki bert í mun til fornermilsí, men sjálvstendig greinandi viðmerkingar um transseksualismu sum ein

faktiskur samleiki.

Slíkt erkvisni vísir, hvussu grunnur og skroypiligur transsamleikin er. At transsamfelagið nærkast tí reyða feltinum, hvørja ferð tað heldur seg varnast okkurt smákeðiligt verða sagt um seg, vitnar ikki um eitt vælskipað og braneggjað mannalið. Heldur, beint øvut—eitt samfelag uttan nakað sum helst sjálvsforstálsi. So vitandi um sín egna veikleika, at tað má verja seg fyri hvørjum sum helst slag av almennari háðan og hartan, so tað ikki fer í fillir.

Harmiligt, men hetta er rákið: tess minni rótfestur og veruligur tín samleiki er, tess meiri umráðandi er tað at reisa ein berlinaramúr fyri at halda óbehagilgheitir frá sær. Og politiski klassin stuðlar hesum.

Transseksualisma lýsir seg sjálva sum ein mentanarligur samleiki á jøvnum føti við myrk og konufólk. Tvørkynd spyrja: “Hevði tú kanska verið líka fornermandi við myrk fólk, sum tú ert við transarar?” Men hetta er óærligt suss. Suss, tí tvørkyndja botnar í, ikki biologi, søgu ella kulturi, men individuella sjálvshaturi.

Hesin “seksual-samleiki” tekur útgangsstøði í einum vamlísi fyri sínum egna kroppi; og at lovprisa ein samleika, ið má penta saman ein veruleika til tess ikki at sorlast innanífrá, kann ikki vera gott. Hetta, vinurin, er ikki at “vera góður við” og “stuðla tvørkynd”—áh!

Og heri finnur tú essensin í hesum fals-samleika. Ikki lokalar stoltleiki ella nakar søgavaleiddur vahugi av tilhoyri, men sjálvsbrigdan—ein kensla av ekstremari fremmandagerð av eins egna kroppi, einki minni. At byggja upp og síðustilla slíkar kenslur við ein samleika, so tað, sum bara er ein persónlig kreppa, í kroppi sum huga, kann gerast um til nakað vert at hátíðarhalda, er at virðismeta kropsliga fremmandagerð og prisa persónliga forvirring, í besta føri eksistentiellan ruðuleika.

Í Hollandi sleppa børn heilt niður í 11 ár at fáa medisín desainað at støðga kynsbúningini. Hetta eru børn, ið “føla”, at tey hava skeivt kyn. Men ístaðinfyri at geva hesum vaksnu óvitum boð um at taka seg saman, forvorrar terapeut-teamið tað, sum er teenagesligt forvirrils,

við atsøkjandi samleika.

Hví so? Jú, tí nøkur trøllvaksin fólk eru blivin so ófordømandi fucked up, at tey hava tað so ómátaliga trupult við at akseptera og tolerera ymiskleika innan eksisterandi karmar.

Tá hesi sokallaðu stakkaladýr hava foreldur, ið elska seg, men seg sjálfvan eitt sindur meira, ella bara pedagogar við fleiri skeiðum og fyrilestrum enn fornufti, aktiverast bullshit-umformarin... longu í smábarnaárunum, har akseptin, hissini koppseting og fundamentalur trygggleiki er tað einasta, ið telur.

Og tað er í hesum upphevdum tolsemi, ella líkasælu, at veruleikaflyggjandi relativistar ikki makta, at nakrir dreingir dáma ballett, og nakrar gentur dáma at eta maðkar, at fanin er leysur, og barnið partú má umbyggja sín kropp og persón sum ein følsk avleiðing av stokkkonservativum menn-

iskjasýni. Nei, hetta er um aksept av fyrstan tíð, í barnaárunum!, og ikki nakað uppdagilsí av onkrum mystiskum og bedárandi neo-samleika.

Tað er hesin tótleiki í tvørkyndum samleika, sjálvshatur snollaður upp sum langtandi lívsstíllur, ið forkláar hatta erkvisnið millum tvørkynd.

Meðan kristin, til dømis, grunda sín samleika á meiningarfull og søgulig viðurskifti, grunda transseksuell sín eksistens á individuella fremmandagerð, og mangla tí ta neyðugu barlastina, bæði moralska og intellektuella, at standa ímóti ákoyringum.

So har er lítið at verja. Um nakað. Tí hevur tú hatta irriterandi og óliberalu nancy-samfelagið, ið konstant rópar um frælsi og fjølbroytni samtíðis sum tað, í sínum samanpentaða tolsemi, krevur statsgaranteraða verju fyri kritikki.

umhvørvisstovan

ENVIRONMENTAL AGENCY

FRÁBOÐAN UM UMHVØRVISGÓÐKENNING

Við hesum verður gjørt kunnugt, at Umhvørvisstovan tann 20. juni 2014, við heimild í § 29 í løgtingslóg nr. 134 frá 29. oktober 1988, um umhvørvisvernd, við seinni brpytingum og § 1, nr. 4 í kunngerð nr. 54 frá 3. mai 1994, um at leggja eftirlits- og umsitingaruppgávur eftir umhvørvisverndarlógini til Umhvørvisstovuna, við seinni broytingum hevur góðkent

Alivirksemi í Miðvági/Sandavági og við Velbastað hjá P/F Fútakletti

Góðkenningin liggur alment frammi á Umhvørvisstovuni. Avgerðin kann kærast til landsstýrismannin við umhvørvismálum. Møgulig kæra skal sendast Umhvørvisstovuni, Traðagøta 38, FO-165 Argir, í seinasta lagi fyra vikur frá dags dato.

Góðkenningin kann somuleiðis síggjast á heimasíðuni hjá Umhvørvisstovuni, www.us.fo

Umhvørvisstovan
Postboks 2048 · FO-165 Argir · tlf.: 342400 · www.us.fo